

רעפ 28593-01-26 - רוני טל נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה תל אביב

בבית המשפט העליון

רע"פ 28593-01-26

לפני: כבוד השופט חאלד כבוב

המבקש: רוני טל
נגד

המשיבה: הוועדה המקומית לתכנון ובניה תל אביב
בקשה למתן רשות ערעור על פסק הדין של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כבוד השופט ש' מלמד) בעפמ"ק 61836-10-25 מיום 04.12.2025

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

בקשה למתן רשות לערער על פסק הדין של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כבוד השופט ש' מלמד) בעפמ"ק 61836-10-25 מיום 04.12.2025. בגדרו, נדחה ערעור המבקש על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב-יפו (כבוד השופטת נ' בליקשטיין שחורי) בתו"ב 46050-01-20 מיום 25.09.2025.

תמצית העובדות הצריכות לעניין

1. ביום 20.01.2020 הוגש נגד המבקש ואימו כתב אישום המייחס להם ביצוע עבודות בנייה בדירה ללא היתר, בניגוד להוראות סעיפים 145 ו-204(א) לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965; משהחלו כשנתיים וחצי לאחר שניתן היתר הבנייה - בעוד שלפיו "אם לא הוחל בעבודה תוך שנה מיום הוצאת ההיתר או הופסקה העבודה למשך יותר משנה, בטל ההיתר".

2. כתב האישום נגד האם בוטל מחמת גילה ומצבה הבריאותי, וזאת לפני משורת הדין, עוד בטרם החל בירור האשמה לגופה.

3. בהכרעת הדין שניתנה ביום 09.07.2025, בתום פרשת התביעה, בית המשפט לעניינים מקומיים

זיכה את המבקש. זאת, בין היתר מהטעם שהמשיבה לא הוכיחה כי הבנייה החלה רק לאחר פקיעת ההיתר. בתמצית, הוטעם כי אומנם הבנייה בגג החלה לאחר פקיעתו, אולם לא הוכח כי הקמת המדרגות לגישה לקומת הגג בדירה החלה שלא במסגרת תקופת ההיתר. ברקע לדברים צוין, כי ההליך בעניינו של המבקש נמשך כחמש שנים וזאת בין היתר בשל קשיי התייצבות חוזרים ונשנים של המבקש ואימו, שהגיעו עד כדי הוצאת צווי הבאה רבים. כמו כן, התנהלותו של המבקש בהליך התאפיינה בהיעדר שיתוף פעולה - לרבות שתיקתו בחקירה והימנעותו ממסירת גרסה לאירועים, כמו גם מניעת כניסת פקחים לדירה; לצד התבטאויות תוקפניות מצדו כלפי המשיבה וגורמי בית המשפט.

4. לאחר זיכוי, הגיש המבקש בקשה לפסיקת פיצויים והוצאות הגנה לפי סעיף 80 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); היא אשר עומדת במוקד עניינו.

5. הבקשה נדחתה משנקבע כי לא התקיימה אף אחת משתי החלופות המנויות בסעיף 80. ראשית, נמצא כי לא ניתן לקבוע כי "לא היה יסוד להאשמה". צוין כי המבחן לכך הוא האם תובע סביר היה מוצא סיכוי סביר להרשעה בעת הגשת כתב האישום; ונקבע כי המשיבה הוכיחה שעבודות הגג, כמרכיב מרכזי באישום, החלו לאחר פקיעת תוקפו של ההיתר. המבקש שמר על שתיקה בחקירתו ולא העלה עובר להגשת כתב האישום את טענתו המאוחרת והכבושה, לפיה בניית המדרגות החלה במועד ומכאן שתובע סביר היה מוצא סיכוי סביר להרשעה. שנית, נקבע כי לא נמצאו "נסיבות אחרות המצדיקות זאת", מקום בו התמשכות ההליכים נבעה מאי-שיתוף הפעולה והיעדר ההתייצבות מצד המבקש ואימו. כן נדחו טענות המבקש ל"התנהגות מושחתת או רדיפה אישית" מצד המשיבה, משאלה נטענו בעלמא ולא נמצאו ראיות לכך, בעוד שהתנהלות המשיבה נמצאה ראויה ואחראית.

[יצוין, כי בקשתו של המבקש לעיון חוזר בהחלטה ולמתן היתר להגיש ראיות נוספות נדחתה אף היא ביום 28.09.2025].

6. ערעורו של המבקש - נדחה. בית המשפט המחוזי אימץ את קביעות בית המשפט לעניינים מקומיים במלואן, וקבע כי אין מקום להתערב בהכרעתו לעניין העילות לפסיקת פיצויים והוצאות הגנה לפי סעיף 80 לחוק.

7. בקשה נוספת שהגיש המבקש לבית המשפט לעניינים מקומיים לפסיקת פיצויים והוצאות הגנה, שהוגשה לאחר שנדחה הערעור על-ידי בית המשפט המחוזי, נדחתה אף היא ביום 11.01.2026.

8. המבקש מיאן להשלים עם שלל ההכרעות שניתנו בעניינו, ומכאן הבקשה שלפניי. בגדרה, חזר המבקש, ב"העתק הדבק" כלשונו, על טענותיו בערעור במלואן; תוך שנטען כי פסק הדין של בית המשפט המחוזי ניתן כ"העתק הדבק" להחלטת בית המשפט לעניינים מקומיים; וכי הכרעתו הייתה "צפויה מראש", בהיותו "הלכה למעשה המגרש הביתי של עיריית תל אביב". נטען, כי הערכאות דלמטה התעלמו מראיות מכריעות ושגו משפטית ועובדתית; וכי ההליך נגדו ונגד אימו נבע כולו מרדיפה אישית מצד שכנים עוינים ומשחיתות שלטונית בקרב חברי הוועדה המקומית לתכנון ובנייה. לטענתו, האחרונה הייתה מודעת לראיות מזכות, כגון "ראיית הזהב" - הודעה משנת 2017 ממחלקת הפיקוח

על הבנייה שקבעה כי הבנייה בהיתר - ומכתב הקבלן מחודש ינואר 2025 המאשר כי מועדה ומהותה הם בהתאם להיתר; וחרף זאת המשיכה בהליך מתוך רדיפה אובססיבית שנמשכה כ-22 שנה. לשיטת המבקש, זיכוי המלא מהווה הוכחה לכך שלא היה יסוד להאשמה, וכי התנהלות המשיבה, לרבות עיכוב מתן היתר הבנייה, מצדיקה פסיקת פיצויים והוצאות הגנה.

דיון והכרעה

9. לאחר שעיינתי בבקשה, בנספח המבוקש לצרף לה - "ראיית הזהב" של המבקש - וכן בתיקי בתי המשפט דלמטה, מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

10. כידוע, התערבות ערכאת הערעור בהחלטת הערכאה הדיונית בבקשות לפי סעיף 80 לחוק, תיעשה במשורה ובמקרים חריגים בלבד (ראו: ע"פ 1986/22 רבינוביץ נ' מדינת ישראל - תביעות עיריית תל אביב, פסקה 11 (15.11.2022), והמובאות שם). זאת, קל וחומר עת שזו מבוקשת ב'גלגול שלישי', שכן מתן רשות ערעור גם במקרים מעין אלה שמורה אך במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או כאשר מתעורר חשש לעיוות דין או אי-צדק מהותי (ראו, מיני רבים: רע"פ 64254-10-25 פוגוליליו נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (11.11.2025); רע"פ 8647/21 אזרד נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (28.04.2022)).

11. הבקשה שלפניי לא באה בקהלם של מקרים חריגים אלה. שאלה משפטית עקרונית - לא נטען כי ישנה וממילא אין; וחרף טענותיו הבוטות ביחס לבית המשפט המחוזי, המבקש לא הצביע באופן מנומק על קיומו של עיוות דין או אי-צדק חמור. בהקשר אחרון זה יוסבר, כי חרף קריאתו של המבקש ש"ייעשה צדק ומשפט אמת"; החשיבות הגלומה בבקשתו, לשיטתו; ועל אף שמורת רוחו עולה בבירור מבין השיטין, הרי שהבקשה לא מתמודדת כדבעי עם קביעותיו העובדתיות והמשפטיות של בית המשפט לעניינים מקומיים; ובוודאי לא עם פסק דינו של בית המשפט המחוזי שדן בטענות הערעור, הזהות לאלה שהובאו בבקשה, ומצא לדחותן.

12. לאור האמור, לא מצאתי כי נסיבות עניינו של המבקש מצדיקות התערבות בית משפט זה במסגרת 'גלגול שלישי'.

13. בקשת רשות הערעור נדחית אפוא בזאת.

ניתנה היום, כ"ד שבט
תשפ"ו (11 פברואר
2026).

חאלד כבוב
שופט